

Когато не достига Любовта, се ражда страданието на недоимъка. Тогава живееш под гнета на кармичния закон и за теб има само една светла спасителна пътека в джунглата и тъмата на живота. Твоята задача е да откриеш и да следваш неотклонно тази пътека, защото отклониш ли се от нея, рискът е голям – може да загубиш както живота си, така и душата си!

Когато обаче Любовта те преизпълва и прелива през теб към всичко съществуващо, ти вече не живееш по закон, а по Благодат. Тогава не се нуждаеш от спасителна пътека, защото всичко се превръща в спасителен път... И под всяка твоя стъпка никнат цветя на благословието. „Спасение дебне отвсякъде” както гласи заглавието на един български филм. :) В живота под закон грехът те дебне отвсякъде, а в живота по Благодат грехът става невъзможен... Дори не е нужно да бъдеш спасяван... От спасение се нуждае само този, който живее в тъмнина. Той може да се заблуди, да се обърка, да загуби пътя си... себе си... Но когато живееш в светлината на Благодатта, няма как да се заблудиш, да изгубиш пътя си, да извършиш грях... В Благодатта грях не съществува! Няма и как да отпаднеш от Благодатта, както и няма как да се върнеш обратно в утробата на майка си, след като веднъж вече си се родил.

И когато ви казвам всички тези неща, не ви говоря хипотетично или утопично! Този живот е възможен, но едва тогава, когато всичките ви мисли, чувства, думи и дела са проникнати от Любовта, обединяваща всички неща в едно хармонично Цяло... И у вас не може да се открие нищо друго освен Любов!

Бъдете благословени и носете благословение, защото е велика милостта Божия! ☐